

kotmaikhongphrachao.org

ภาคผนวกที่ 7c: มาระโก 10:11-12 และความเสมอภาคเทียมเท็จในเรื่องการล่วงประเวณี

หน้านี้เป็นส่วนหนึ่งของชุดบทความเกี่ยวกับการสมรสที่พระเจ้าทรงยอมรับ และเรียงตามลำดับดังนี้:

1. [ภาคผนวกที่ 7a: หญิงพรหมจารี, หญิงม่าย และหญิงหย่าร้าง: การสมรสที่พระเจ้าทรงยอมรับ](#)
2. [ภาคผนวกที่ 7b: หนังสือหย่า — ความจริงและความเข้าใจผิด](#)
3. [ภาคผนวกที่ 7c: มาระโก 10:11-12 และความเสมอภาคเทียมเท็จในเรื่องการล่วงประเวณี \(หน้าปัจจุบัน\)](#)
4. [ภาคผนวกที่ 7d: คำถามและคำตอบ — หญิงพรหมจารี, หญิงม่าย และหญิงหย่าร้าง](#)

ความหมายของมาระโก 10 ในหลักคำสอนเรื่องการหย่า

บทความนี้ได้แย้งการตีความผิดของ มาระโก 10:11-12 ซึ่งเสนอว่าพระเยซูทรงสอนความเสมอภาคระหว่างชายและหญิงในเรื่องการล่วงประเวณี หรือว่าหญิงสามารถเริ่มต้นการหย่าได้ในบริบทของชาวยิว

คำถาม: มาระโก 10:11-12 เป็นหลักฐานหรือไม่ว่าพระเยซูทรงเปลี่ยนกฎหมายของพระเจ้าเรื่องการหย่า?

คำตอบ: ไม่ใช่หลักฐาน — ยังห่างไกลมากด้วย ข้อโต้แย้งที่สำคัญที่สุดต่อแนวคิดที่ว่าใน มาระโก 10:11-12 พระเยซูทรงสอนว่า (1) หญิงก็เป็น “ผู้ถูกล่วงประเวณี” ได้ และ (2) หญิงก็หย่าสามีได้ คือความจริงที่ว่าความเข้าใจเช่นนั้น ขัดกับ คำสอนโดยรวมของพระคัมภีร์ในประเด็นนี้

หลักการสำคัญในการอธิบายเชิงเทววิทยาคือ ไม่ควรสร้างหลักคำสอนขึ้นจากข้อพระคัมภีร์ข้อเดียว ต้องพิจารณาบริบทพระคัมภีร์ทั้งหมด รวมถึงสิ่งที่หนังสือและผู้เขียนที่ได้รับการดลใจอื่น ๆ กล่าวไว้ นี่เป็นหลักการพื้นฐานเพื่อรักษาความมั่นคงของหลักคำสอนในพระคัมภีร์ และป้องกันการตีความที่แยกส่วนหรือบิดเบือน

กล่าวอีกนัยหนึ่ง ความเข้าใจผิดทั้งสองที่ดึงมาจากวลีสั้น ๆ ในมาระโกตอนนี้ “หนักหนาเกินไป” ที่เราจะอ้างว่าที่นี้พระเยซูทรงเปลี่ยนทุกอย่างที่พระเจ้าได้สอนเรื่องนี้มาตั้งแต่สมัยบรรพบุรุษ

หากนี่เป็นคำสอนใหม่จริงจากพระเมสสิยาห์ ก็ควรพบในที่อื่นด้วย — และชัดเจนกว่านี้ — โดยเฉพาะในคำเทศนาบนภูเขา ซึ่งทรงกล่าวถึงเรื่องการหย่าไว้ เราคงจะเห็นข้อความทำนองว่า:

“ท่านทั้งหลายได้ยินคำกล่าวแก่คนโบราณว่า: ชายอาจจะภรรยาและไปสมรสกับหญิงพรหมจารีหรือหญิงม่ายอื่นได้ แต่เราบอกท่านทั้งหลายว่า: ถ้าเขาจะภรรยาเพื่อจะไปผูกพันกับหญิงอื่น เขาก็ล่วงประเวณีต่อหญิงคนแรก...”

แต่ชัดเจนว่า ไม่มีข้อความเช่นนี้

การอธิบาย มาระโก 10:11-12

มาระโก 10 เป็นตอนที่ **อิงบริบทสูงมาก** ข้อความนี้ถูกเขียนในยุคที่การหย่าเกิดขึ้นภายใต้ข้อกำหนดเพียงเล็กน้อย และอาจริเริ่มโดยทั้งสองเพศ — ซึ่งแตกต่างจากความเป็นจริงในสมัยโมเสสหรือซามูเอลอย่างมาก เพียงดูเหตุผลที่ยอห์นผู้ให้บัพติศมาโดนจำคุกก็เห็นได้ชัด **นี่คือปาเลสไตน์ยุคของเฮโรเดส** ไม่ใช่ยุคของบรรพบุรุษ

ในเวลานั้น ชาวยิวได้รับอิทธิพลอย่างหนักจากจารีตของสังคมกรีก-โรมัน ทั้งในเรื่องการสมรส ลักษณะภายนอก บทบาทอำนาจของสตรี ฯลฯ

หลักคำสอน “หย่าได้ด้วยเหตุใดก็ได้”

หลักคำสอนเรื่องการหย่าด้วยเหตุใดก็ได้ ซึ่งสอนโดย **รับบีฮิลเลล** เกิดจากแรงกดดันทางสังคมที่มีต่อชายชาวยิว ซึ่งตามธรรมชาติของมนุษย์ที่ตกต่ำแล้ว มักต้องการสละภรรยาของตนเพื่อไปแต่งงานกับหญิงที่ดีกว่า อายุน้อยกว่า หรือมาจากครอบครัวที่มั่งคั่งกว่า.

ทัศนคตินี้ นำเศร่าที่วันนี้ยังคงอยู่ **รวมทั้งในคริสตจักร** ที่ซึ่งชายละทิ้งภรรยาเพื่อไปผูกพันกับหญิงอื่น — ซึ่ง **แทบจะเสมอว่าเป็นหญิงที่เคยหย่ามาแล้ว**

สามประเด็นภาษาสำคัญ

ข้อความใน มาระโก 10:11 มีคำสำคัญ 3 คำที่ช่วยให้ความหมายที่แท้จริงของตอนนี้กระจ่างขึ้น:

και λεγει αυτοις Ος εαν απολυση την **γυναικα** αυτου και γαμηση αλλην μοιχεται **ἐπὶ** **αὐτήν**

γυναικα (gynaika)

γυναίκα คือกรรมตรงเอกพจน์ของ *γυνή* คำที่ในบริบทการสมรสอย่าง มาระโก 10:11 ใช้ระบุถึง “หญิงที่แต่งงานแล้ว” โดยเฉพาะ — ไม่ใช่ “หญิง” โดยทั่วไป แสดงว่าคำตอบของพระเยซูมุ่งไปที่การละเมิดพันธสัญญาสมรส ไม่ใช่กล่าวถึง **ความสัมพันธ์ใหม่ที่ชอบธรรมกับหญิงม่ายหรือหญิงพรหมจารี**

ἐπὶ (epí)

ἐπί เป็นบุพบทที่โดยปกติหมายถึง “บน, เหนือ, กับ, ภายใน” แม้บางครั้งจะแปลเลือกใช้ “ต่อ/ต่อสู้กับ (against)” ในข้อพระคัมภีร์นี้ แต่นั่นไม่ใช่คำหลักของ *ἐπί* — โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาบริบททางภาษาและเทววิทยา

เช่น ในพระคัมภีร์ฉบับที่ใช้แพร่หลายที่สุดฉบับหนึ่ง NIV (*New International Version*) จากการเกิดขึ้นของคำ *ἐπί* ทั้งหมด 832 ครั้ง มีเพียง 35 ครั้งที่แปลว่า “against”; ที่เหลือสื่อความหมายเช่น “บน, เหนือ, ภายใน, กับ”

αὐτήν (autēn)

αὐτήν เป็นรูปกรรมตรงเอกพจน์เพศหญิงของสรรพนาม *αὐτός* ในไวยากรณ์กรีกโคอีเนของ มาระโก 10:11 คำว่า “*αὐτήν*” (เธอ) ไม่ได้ระบุชัดเจนว่าพระเยซูทรงหมายถึงสตรีคนใด

ความกำกวมทางไวยากรณ์เกิดขึ้นเพราะมีผู้ถูกกล่าวถึงก่อนหน้าได้สองคน:

- τὴν γυναῖκα αὐτοῦ (“ภรรยาของเขา”) — หญิงคนแรก
- ἄλλην (“หญิงอีกคนหนึ่ง”) — หญิงคนที่สอง

ทั้งสองคำเป็น **เพศหญิง, เอกพจน์, รูปกรรม** และอยู่ใน **โครงสร้างประโยคเดียวกัน** จึงทำให้การอ้างถึงของ “*αὐτήν*” กำกวมเชิงไวยากรณ์

คำแปลตามบริบท

เมื่อพิจารณาตามต้นฉบับ คำแปลที่สอดคล้องที่สุดกับบริบททางประวัติศาสตร์ ภาษา และหลักคำสอนคือ:

“ผู้ใดละภรรยาของตน (*yuvaika*) แล้วไปสมรสกับอีกคน — กล่าวคือ อีกหนึ่ง *yuvaika* หญิงที่เป็นภรรยาของชายอื่นอยู่แล้ว — ผู้นั้นก็ล่วงประเวณี **บน/ภายใน/เหนือ/กับ** (*ἐπί*) **นาง**”

ใจความชัดเจนว่า ชายที่ละทิ้งภรรยาชอบธรรมของตนแล้วไปผูกพันกับหญิงอีกคนซึ่งก็เป็นภรรยาของชายอื่นอยู่แล้ว (มิใช่พรหมจารี) **ยอมล่วงประเวณีกับหญิงคนใหม่** — ผู้ที่วิญญูณได้ผูกพันกับชายอื่นอยู่ก่อน

ความหมายที่แท้จริงของคำกริยา “*apolýō*”

สำหรับความคิดที่ว่า มาระโก 10:12 ให้การสนับสนุนตามพระคัมภีร์ต่อ “การหย่าตามกฎหมาย” ที่ริเริ่มโดยสตรี — และว่านางจึงสามารถไปสมรสกับชายอื่นได้ — นั้นเป็นการตีความแบบย้อนยุคซึ่งไม่มีหลักในบริบทพระคัมภีร์ดั้งเดิม

ประการแรก เพราะในข้อเดียวกันนั้น พระเยซูทรงสรุปว่า หากนางไปผูกพันกับชายอื่น ทั้งสองก็ล่วงประเวณี — **ตรงกับที่ทรงกล่าวใน มัทธิว 5:32** ส่วนความผิดพลาดทางภาษาเกิดจากความหมายที่แท้จริงของคำกริยาที่แปลว่า “หย่า” ในพระคัมภีร์หลายฉบับ คือ *ἀπολύω* (*apolýō*)

การแปลเป็น “หย่า” สะท้อนจารีตสมัยใหม่ แต่ในสมัยพระคัมภีร์ *ἀπολύω* หมายถึงเพียง: **ปล่อย ให้เป็นอิสระ ไล่ออก ส่งไป** เป็นต้น ในการใช้เชิงพระคัมภีร์ *ἀπολύω* ไม่ได้มีนัย “ตามกฎหมาย” ในตัวเอง — เป็นคำกริยาที่สื่อการแยกออก โดยไม่จำเป็นต้องบอกว่าการดำเนินการตามกฎหมาย

กล่าวคือ มาระโก 10:12 เพียงบอกว่า หากสตรีละสามีของตนแล้วไปผูกพันกับชายอื่น **ในขณะที่สามีคนแรกยังมีชีวิตอยู่** นางก็ล่วงประเวณี — ไม่ใช่เพราะประเด็นทางกฎหมาย แต่เพราะนางทำลายพันธะสัญญาที่ยังมีผลอยู่

บทสรุป

การอ่าน มาระโก 10:11-12 อย่างถูกต้องยอมสอดคล้องกับส่วนอื่นของพระคัมภีร์ ซึ่งแยกความแตกต่างระหว่างหญิงพรหมจารีกับหญิงที่แต่งงานแล้ว และช่วยหลีกเลี่ยงการสอดแทรกหลักคำสอนใหม่ๆ จากวลีเดียวที่ถูกแปลคลาดเคลื่อน